

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/21/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201760
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201760.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom Tulčík 310, IČO: 31 303 862, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39044/2016 (2) zo dňa 13. júla 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/207/2016-191 zo dňa 4. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/207/2016-191 zo dňa 4. apríla 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 6S/207/2016-191 zo dňa 4. apríla 2019 postupom podľa § 99 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. b/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu dňa 22.09.2016 domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej geologickej správy č. 5020/2016-7.3, č.z. 28125/2016 zo dňa 18.05.2016.

3. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 5020/2016-7.3, č.z. 28125/2016 zo dňa 18.05.2016 tento rozhodol o vylúčení žalobcu zo správneho konania podľa § 14 ods. 1 a § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia „Medzilaborce- ropa a horľavý zemný plyn“ pre spoločnosť Alpine Oil and Gas, s.r.o. Proti tomuto

rozhodnutiu žalobca podal dňa 07.06.2016 rozklad, ktorý žalovaný zamietol rozhodnutím č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016 a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Napadnuté rozhodnutia považoval žalobca za nezákonné z dôvodu, že konajúce orgány verejnej správy vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). Na základe uvedeného žiadal o zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

5. Krajský súd ďalej uviedol, že jeho primárnou úlohou bolo skúmať, či sú v konaní splnené procesné podmienky konania, ktorých splnenie predstavuje predpoklad pre meritórne rozhodovanie o podanej správnej žalobe a pre naplnenie účelu správneho súdnictva, ktorým je poskytnutie ochrany právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy tak, ako to predpokladá čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Pod pojmom procesné podmienky konania možno rozumieť zákonom stanovené požiadavky, ktorých absencia spôsobuje, že správny súd má povinnosť začaté konanie ukončiť bez toho, aby sa v konaní zaoberal nárokom žalobcu vo veci samej. Správny súd je povinný v konaní ex offo skúmať splnenie procesných podmienok, pričom ich absencia môže mať v závislosti od povahy tohto nedostatku povahu odstrániteľnej alebo neodstrániteľnej vady konania. Ak správny súd pri skúmaní procesných podmienok dospeje k záveru, že ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, správny súd v závislosti od povahy nedostatku procesnej podmienky správnu žalobu odmietne (ust. § 98 S.s.p.) alebo konanie zastaví (ust. § 99 S.s.p.). Správny súd taktiež poukázal na § 22 ods. 6 zákona č. 569/2007 Z.z., v zmysle ktorého na návrh držiteľa prieskumného územia môže ministerstvo prieskumné územie zrušiť alebo zmeniť; zmenou prieskumného územia je zväčšenie alebo zmenšenie jeho rozlohy.

6. Krajský súd zistil, že dňa 30.04.2018 bol žalovanému doručený návrh na zrušenie prieskumného územia Medzilaborce v zmysle § 23 ods. 3, 4, 5 a 9 zákona č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach a to na žiadosť spoločnosti Alpine Oil and Gas, s.r.o. Žalovaný rozhodnutím č. 6111/2018-5.3, č. záznamu: 27406/2018 zo dňa 25.05.2018, právoplatným dňa 18.06.2018 rozhodol o zrušení prieskumného územia Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn, ktoré bolo primárnym pri rozhodovaní v administratívnom konaní. S ohľadom na uvedenú novú právnu skutočnosť, krajský súd súhlasil s názorom žalovaného (vyjadrenie zo dňa 09.07.2018), že zrušením prieskumného územia sa stane bezpredmetným aj rozhodovanie o vylúčení žalobcu z účasti v konaní o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia Medzilaborce, čo má v tomto prípade za následok, že odpadol predmet konania, lebo prieskumné územie Medzilaborce- ropa a horľavý zemný plyn, ktoré bolo základom napadnutého rozhodnutia zanikne a nebude existovať. Uvedená nová právna skutočnosť zároveň privodzuje, že napadnuté rozhodnutie nemôže zakladať, meniť alebo inak zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb. Keďže v čase rozhodovania o správne žalobe už neexistovalo zakladajúce rozhodnutie viažuce sa na prieskumné územie Medzilaborce- ropa a horľavý zemný plyn pre držiteľov prieskumného územia, nakoľko bolo toto rozhodnutie v priebehu prieskumného konania o zmene základného rozhodnutia zrušené, účinky napadnutého rozhodnutia zanikli a odpadol dôvod na pokračovanie i v tomto konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na konštantnú judikatúru súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorej v obdobných skutkových a právnych veciach Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky konania z dôvodu, že odpadol dôvod konania zastavili. Ide napr. o rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 9/2016-18, sp.zn. III. ÚS 875/2016-41, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžo/86/2015 zo dňa 25.05.2015, sp.zn. 8Sžo/74/2014 zo dňa 21.07.2016, sp.zn. 6Sžo/116/2015 zo dňa 27.07.2016, sp.zn. 7Sžo/41/2016 zo dňa 14.12.2017, sp.zn. 2Sžo/117/2015 zo dňa 26.07.2017. Správny súd tiež uviedol, že v obdobnej veci už bolo krajským súdom rozhodnuté - uznesenie č.k. 1S 212/2016-241 zo dňa 11.06.2018 a toto rozhodnutie bolo potvrdené NS SR uznesenie sp.zn. 4Sžk/44/2018 zo dňa 05.03.2019.

7. V nadväznosti na uvedené krajský súd poukázal na to, že žalobca bol právoplatne vylúčený z konania o určení prieskumného územia, no i za predpokladu, že ak by bol aj žalobca účastníkom konania,

prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného by nepredstavovalo pre žalobcu ako účastníka konania reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech, ale naopak bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Je povinnosťou tak súdu, ako aj správneho orgánu zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprimerane nezvyšovali náklady konania. Iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu zopakovaniu konania o odvolaní/rozklade bez toho, aby umožňovalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore aj so zásadou hospodárnosti správneho konania, ktorá je zakotvená v § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené, poukazujúc na novú právnu skutočnosť, ktorá vyvstala v priebehu preskúmvacieho konania, a to právoplatné rozhodnutie o zrušení prieskumného územia, odpadol dôvod pokračovať v konaní. Preto krajský súd konanie podľa § 99 písm. g/ S.s.p. zastavil.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Podľa sťažovateľa vydaním napadnutého uznesenia mu bolo odopreté právo na meritórne preskúmanie žalobou napadnutého rozhodnutia a tým aj na rozhodnutie o tom, či ním bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vychádza z prevažujúcej praxe súdov rozhodujúcich o žalobách podľa ust. § 247 O.s.p., podľa ktorej uplynutím lehoty, na ktorú bola platnosť rozhodnutia napadnutého žalobou obmedzená, odpadol dôvod na prieskum správneho rozhodnutia, keďže toto rozhodnutie nemôže ďalej zasahovať do práv účastníkov konania a ani zrušenie takéhoto rozhodnutia nemôže žalobcovi privodiť iné vecne výhodnejšie postavenie, keďže predmet konania zanikol, podľa právne úpravy účinnej do 30.6.2016. Bez ohľadu na to, že žalobca ani prevažujúcu súdnu prax, podľa právnej úpravy účinnej do 30.6.2016 nepovažoval za takú, ktorá rešpektovala postavenie žalobcu, ako zainteresovanej verejnosti a jeho právo vyplývajúce z čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, situácia, v ktorej správny súd vydal napadnuté uznesenie je zásadne z hľadiska právneho prostredia v Slovenskej republike iná ako pred 30.6.2016. Sťažovateľ doručil ako žalobca správneho súdu žalobu v čase účinnosti S.s.p. V tejto súvislosti je bez akéhokoľvek významu konštatovanie súdu o tom, že žalobca bol právoplatne vylúčený z predmetného správneho konania. Práve rozhodnutie týkajúce sa postavenia žalobcu v predmetnom správnom konaní je predmetom súdneho prieskumu. Otázka vylúčenia žalobcu z predmetného správneho konania však celkom zjavne nebola pre súd zásadná pri jeho rozhodovaní, keďže zastavenie konania bolo založené na právnom názore, že rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom sa žalobca domáhal postavenia účastníka konania, bolo zrušené, prieskumné územie už neexistuje a aj vyhovieť žalobe by neprivedilo žalobcovi reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech. Sťažovateľ pritom v žalobe podrobne uviedol, z akých skutkových okolností a ustanovení vyvodzuje svoje postavenie zainteresovanej verejnosti. Ako taký bol sťažovateľ aktívne legitimovaný na podanie všeobecnej správnej žaloby v zmysle § 178 ods. 3 S.s.p. Ďalej uviedol, že zmyslom aktívnej legitimácie zainteresovanej verejnosti na podanie správnej žaloby je ochrana verejného záujmu pri rozhodovaní vo veciach životného prostredia. Správny súd preto zásadným spôsobom pochybil, ak dospel k záveru, že sťažovateľ by zrušením rozhodnutia nemal reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech. Ďalej poukázal na to, že výklad prijatý správnym súdom v skutočnosti znamená, že verejný záujem v oblasti životného prostredia chrániť potrebné nie je v situácii, keď rozhodnutie napadnuté správnu žalobou zainteresovanej verejnosti, ktoré zakladalo právne účinky rok a 10 mesiacov ďalej tieto právne účinky nezakladá, keďže bolo vydané nové rozhodnutie o zrušení prieskumného územia. V tejto súvislosti sťažovateľ poznamenal aj to, že správny súd navyše nesprávne uviedol, že rozhodnutím o zrušení prieskumného územia bolo zrušené aj rozhodnutie napadnuté žalobou. Takýto názor súdu nesprávne naznačuje, že ako by rozhodnutie o zrušení prieskumného územia malo účinky ex tunc, teda akoby rušilo spätne právne účinky rozhodnutia napadnutého žalobou. Takýto účinok však rozhodnutie o zrušení prieskumného územia nemá a platí len ex nunc.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti okrem iného uviedol aj to, že rozhodnutím zo dňa 25.5.2018 bolo právoplatne zrušené prieskumné územie Medzilaborce a naviac držiteľ prieskumného územia ku dňu právoplatného zrušenia rozhodnutia o určení prieskumného územia neohlásil Obvodnému

banskému úradu realizáciu žiadneho vrtu v prieskumnom území Medzilaborce. To znamená, že k realizácii činnosti nedošlo, čím podľa žalovaného v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 274/2018-45 zo dňa 13.11.2018 odpadol predmet súdneho prieskumu. Ďalej zdôraznil, že výsledkom konania o určení prieskumného územia nie je akési „povolenie“ pre uskutočňovanie vrtných prác alebo iných geologických prác, nakoľko tieto sa môžu vykonávať aj bez takéhoto rozhodnutia o určení prieskumného územia, keď prieskumným územím sa len stanovujú hranice, účelom ktorých je vylúčenie stretov záujmov s inými držiteľmi prieskumných území, chránených ložiskových území, prípadne následne určených dobývacích priestorov. Určením prieskumného územia nie sú dotknuté ustanovenia osobitných právnych predpisov, ktoré držiteľ prieskumného územia musí dodržiavať, čo je jedným z ďalších dôvodov pre ktoré nemožno rozhodnutie o určení prieskumného územia považovať za povolenie, na základe ktorého možno realizovať geologické či vrtné práce a ani za rozhodnutie v oblasti starostlivosti o životné prostredie. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ S.s.p. v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p., po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 S.s.p. a § 444 S.s.p.), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 S.s.p. a § 57 S.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 S.s.p., § 441 S.s.p. a § 453 S.s.p. a postupom podľa § 455 S.s.p. bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

11. V prejednávanej veci bolo sporným, či správny súd postupoval v súlade so zákonom, keď zastavil podľa § 99 písm. g/ S.s.p. konanie o správnej žalobe, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej geologickej správy č.sp. 5020/2016-7.3, č.z. 28125/2016 zo dňa 18.05.2016, ktorým rozhodol o vylúčení sťažovateľa zo správneho konania podľa § 14 ods. 1 a § 46 a § 47 Správneho poriadku vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia „Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn“ pre spoločnosť Alpine Oil and Gas, s.r.o., keď sťažovateľ tvrdí, že mu bolo odopreté právo na meritórne preskúmanie žalobou napadnutého rozhodnutia a tým aj na rozhodnutie o tom, či ním bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

12. Kľúčovou otázkou vo veci tak bolo posúdenie, či sa zrušením prieskumného územia stalo bezpredmetným preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného o vylúčení sťažovateľa zo správneho konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia a či táto skutočnosť má za následok odpadnutie dôvodu na pokračovanie v konaní v zmysle § 99 písm. g/ S.s.p.

13. Podľa § 99 písm. g/ S.s.p., správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c/ a d/.

14. Podľa § 22 ods. 6 geologického zákona, na návrh držiteľa prieskumného územia môže ministerstvo prieskumné územie zrušiť alebo zmeniť; zmenou prieskumného územia je zväčšenie alebo zmenšenie jeho rozlohy.

15. Kasačný súd dospel k záveru o nesprávnom procesnom postupe krajského súdu, ktorý zastavil konanie podľa § 99 písm. g/ S.s.p. V odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia konštatoval, že zrušením prieskumného územia sa stalo bezpredmetným aj rozhodovanie o vylúčení sťažovateľa z účasti v konaní o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia Medzilaborce, čo malo mať v tomto prípade za následok, že odpadol predmet konania, lebo prieskumné územie Medzilaborce, ktoré bolo základom napadnutého rozhodnutia zanikne a nebude existovať. Uvedená nová právna skutočnosť zároveň privodzuje, že napadnuté rozhodnutie nemôže zakladať, meniť alebo inak zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb. Keďže v čase rozhodovania o správnej žalobe už neexistovalo zakladajúce rozhodnutie viažuce sa na prieskumné územie pre držiteľov

prieskumného územia, nakoľko bolo toto rozhodnutie v priebehu prieskumného konania o zmene základného rozhodnutia zrušené, účinky napadnutého rozhodnutia zanikli a odpadol dôvod na pokračovanie i v tomto konaní.

16. Kasačný súd v nadväznosti na vyššie uvedené poukazuje na to, že Ústavný súd SR v náleze č.k. III. ÚS 418/2018-41 zo dňa 29.01.2019 uviedol právny názor týkajúci sa § 99 písm. g/ S.s.p.: „Zákon v § 99 písm. g/ upravil zastavenie konania, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c/ a d/ ... Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúvaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia, na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho oprávneného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe ... O stratu účinkov rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce zo žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia boli viazané len na určitý čas a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii. Príkladom môže byť rozhodnutie vydané v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Ak však už dané subjektívne práva boli uplatnené, nemožno ani v dôsledku uplynutia času bez ďalšieho zastaviť správne súdne konanie a odmietnuť súdnu ochranu, pretože jej primárny obsah založený na možnosti zrušenia nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia sa tým dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018. s. 553.).

17. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu, že „zrušenie prieskumného územia predstavuje novú právnu skutočnosť, ktorá privodzuje, že napadnuté rozhodnutie nemôže zakladať, meniť alebo inak zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb a právnických osôb priamo dotknuté“, kasačný súd uvádza, že krajský súd v napadnutom uznesení neprihliadol na potrebu ochrany práv sťažovateľa (zainteresovanej verejnosti). Zmyslom a cieľom aktívnej legitimácie zainteresovanej verejnosti na podaní správnej žaloby je ochrana verejného záujmu pri rozhodovaní vo veciach životného prostredia a nie dosiahnutie konkrétneho prospechu pre subjekt predstavujúci zainteresovanú verejnosť. Možnosť zainteresovanej verejnosti domáhať sa ochrany verejného záujmu v oblasti životného prostredia v administratívnom konaní, resp. následne v súdnom preskúvacom konaní, je pritom (bez ohľadu na uplynutie doby, po ktorú rozhodnutie o určení prieskumného územia vyvolávalo účinky), pre ochranu verejného záujmu zásadná pre účinnú realizáciu práv zainteresovanej verejnosti podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Kasačný súd poukazuje na to, že rozhodnutie o zrušení prieskumného územia neprestavuje takú skutočnosť, ktorá by zakladala procesnoprávnu prekážku, brániacu meritórnemu prieskumu rozhodnutia o vylúčení sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti z účasti v administratívnom konaní. Nebolo možné sa stotožniť s konštatovaním krajského súdu, že „zrušením prieskumného územia sa stalo bezpredmetným aj rozhodovanie o vylúčení sťažovateľa z účasti v konaní o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia Medzilaborce, čo malo mať v tomto prípade za následok, že odpadol predmet konania, lebo prieskumné územie Medzilaborce, ktoré bolo základom napadnutého rozhodnutia zanikne a nebude existovať“. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp.zn. 4Sžk/39/2018 zo dňa 13. novembra 2019 je zrejmé, že zrušenie prieskumného územia nepredstavuje skutočnosť, ktorá by vylučovala verejný záujem v oblasti životného prostredia, resp. verejný záujem v oblasti životného prostredia nemožno obmedziť len na takúto okolnosť, pretože by sa tým odoprela verejnému záujmu ochrana za obdobie, kedy mohol byť tento verejný záujem porušovaný prípadným nezákonným rozhodnutím a jeho účinkami. Uvedenú skutočnosť preto nemožno považovať za takú, ktorá by zainteresovanej verejnosti znemožňovala domáhať sa ochrany verejného záujmu v oblasti životného prostredia v administratívnom či súdnom preskúvacom konaní, keď posúdenie otázky účasti zainteresovanej verejnosti v administratívnom konaní je podstatným pre účinnú realizáciu jej práv podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Kasačný súd sa tak nestotožnil s názorom krajského súdu, že zrušením prieskumného územia sa stalo bezpredmetným aj

rozhodovanie o vylúčení sťažovateľa z účasti v konaní o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia. Je potrebné pripomenúť aj to, že sťažovateľ napadol správnu žalobou rozhodnutie o jeho vylúčení z účasti v konaní o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia, pričom krajský súd sa touto otázkou nezaoberal, keď len stručne konštatoval, že „žalobca bol právoplatne vylúčený z predmetného správneho konania“ resp. „i za predpokladu, že ak by bol aj žalobca účastníkom konania, prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného by nepredstavovalo pre žalobcu ako účastníka konania reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech“ Je preto potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že v tejto súvislosti je bez akéhokoľvek významu konštatovanie súdu o tom, že žalobca bol právoplatne vylúčený z predmetného správneho konania, keď práve rozhodnutie týkajúce sa postavenia sťažovateľa v predmetnom správnom konaní bolo predmetom súdneho prieskumu, pričom otázka vylúčenia žalobcu z predmetného administratívneho konania nebola krajským súdom vyhodnotená ako zásadná pre posúdenie veci. Krajský súd navyše nesprávne uviedol, že rozhodnutím o zrušení prieskumného územia bolo zrušené aj rozhodnutie napadnuté žalobou, keď je zrejmé, že k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia - o vylúčení sťažovateľa z administratívneho konania zrušením prieskumného územia nedošlo. Takýto názor súdu i podľa názoru kasačného súdu nesprávne naznačuje, že rozhodnutie o zrušení prieskumného územia má povahu rozhodnutia s účinkami ex tunc, t.j. rušilo by spätne právne účinky rozhodnutia napadnutého žalobou.

18. Kasačný súd preto s poukazom na vyššie uvedené musel konštatovať, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., a preto napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil podľa § 462 ods. 1 S.s.p. na ďalšie konanie.

19. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúvaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (§ 469 S.s.p.). V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (ust. § 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.